

Krajský soud v Brně

prostřednictvím soudního exekutora
Exekutorský úřad Cheb
JUDr. Josef Lavička, soudní exekutor

Sp. zn. soudu: 74 EXE 960/2019

Sp. zn. exekutora: 176 EX 01770/19

Spr: Spr 7051/2026

Oprávněný: **Vodafone Czech Republic, a.s., IČ 25788001**
sídlem náměstí Junkových 2808/2, 155 00 Praha - Stodůlky
zastoupený Mgr. Robertem Lukešem, advokátem
sídlem 7. května 1109/26, 149 00 Praha 4 -Chodov

Povinný: **Dušan Pecha, narozený dne 16. 4. 1985**
bytem Valtická 4107/17, 628 00 Brno

Odvolání exekučního soudu do výroku III. usnesení soudního exekutora Exekutorského úřadu Cheb, JUDr. Josefa Lavičky, ze dne 25. 3. 2026, č. j. 176 EX 01770/19-58, o zastavení tzv. marné exekuce

I.

Dne 25. 3. 2026 bylo Městskému soudu v Brně doručeno usnesení soudního exekutora Exekutorského úřadu Cheb, JUDr. Josefa Lavičky (dále jen „soudní exekutor“), ze dne 25. 3. 2026, č. j. 176 EX 01770/19-58, o zastavení tzv. marné exekuce. Věc je vedena u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 74 EXE 960/2019. Ve výroku III. citovaného usnesení byl Městský soud v Brně jako exekuční soud zavázán k úhradě paušální náhrady nákladů exekuce soudnímu exekutorovi dle čl. II. bodů 1, 2 zákona č. 255/2023 Sb. **v částce 907,50 Kč včetně 21% DPH.**

Podle čl. II. bodu 1 zákona č. 255/2023 Sb., má soudní exekutor za úkony spojené se zastavením exekuce podle § 55 odst. 7, 8, 10 nebo 11 exekučního řádu právo na paušální náhradu nákladů ve výši 750 Kč, bylo-li exekuční řízení zahájeno přede dnem 1. ledna 2022 a byla-li v exekučním řízení přede dnem 1. ledna 2022 vyznačena doložka provedení exekuce, případně usnesení o nařízení exekuce přede dnem 1. ledna 2022 nabylo právní moci. Je-li soudní exekutor plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se paušální náhrada nákladů o daň z přidané hodnoty.

Podle čl. II. bodu 5 téhož zákona, může exekuční soud vystupující za stát podat proti usnesení o zastavení exekuce dle bodu 1 odvolání, a to ve lhůtě 3 měsíců od doručení písemného vyhotovení rozhodnutí, což tímto činí.

II.

Podle § 55 odst. 7 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) ve znění novel provedených zákonem č. 286/2021 Sb., zákonem č. 214/2022 Sb., a zákonem č. 255/2023 Sb. (dále jen „exekuční řád“), *nedošlo-li po dobu posledních 6 let počítaných po vyznačení doložky provedení exekuce ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti a není-li exekucí postižena nemovitá věc, vyzve exekutor oprávněného, aby ve lhůtě 30 dnů sdělil, zda souhlasí se zastavením exekuce nebo, aby ve stejné lhůtě sdělil, že se zastavením exekuce nesouhlasí. Jestliže oprávněný vyjádřil souhlas se zastavením exekuce nebo lhůta*

podle věty první uplynula marně, exekutor exekuci zastaví. Pro účely rozhodnutí o zastavení exekuce podle věty druhé a odstavců 8, 10 nebo 11 se na řízení spojená ke společnému řízení hledí, jako by ke spojení řízení ke společnému řízení nedošlo.

Podle odst. 11, *je-li složena žaloba podle odstavce 8 nebo jde-li o oprávněného, který byl zproštěn od složení žaloby na další vedení exekuce, lhůta podle odstavce 7 se prodlužuje o další 3 roky. Po uplynutí tříleté lhůty podle věty první se odstavce 7 a 10 a věta první použijí obdobně a lhůta podle odstavce 7 a věty první se prodlouží o další 3 roky. Po uplynutí lhůty podle odstavce 7 prodloužené o dobu podle věty první a druhé exekutor nepostupuje podle odstavce 7 a 10 a exekuci zastaví. Celková doba po vyznačení doložky provedení exekuce, po kterou nedošlo ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti, nesmí v nepřerušném trvání překročit po sobě následujících 12 let od vyznačení doložky provedení exekuce nebo posledního vymoženého plnění, nastalo-li později; do této lhůty se nezapočítávají doby uvedené v odstavci 12. Dojde-li v rozhodné době k částečnému vymožení povinnosti, běží lhůta uvedená v odstavci 7 věty první znovu od počátku ode dne následujícího po dni, v němž naposledy došlo k částečnému vymožení povinnosti. Po dobu, po kterou trvá prodloužení exekuce, soud nerozhodne o zastavení exekuce pro nemajetnost a návrh na zastavení exekuce pro nemajetnost zamítne. Jde-li o oprávněného podle odstavce 9, věty druhé a 10 se nepoužijí.*

Soudní exekutor exekuci zastavil dle § 55 odst. 7 e. ř. s tím, že se oprávněný k výzvě doručené dne 19. 1. 2025 nevyjádřil. Kontrolou spisu bylo zjištěno, že doložka provedení exekuce byla vyznačena dne 16. 12. 2019, přičemž exekuce byla původně vedena ve vztahu k oprávněnému UPC Česká republika, s.r.o., IČ 00562262. O procesním nástupnictví však soudní exekutor rozhodl až usnesením ze dne 17. 10. 2023, č.j. 176 EX 01770/19-41, kterým pravomocně ke dni 14. 11. 2023 vstoupil do řízení namísto původního oprávněného nový oprávněný Vodafone Czech Republic, a.s., IČ 25788001. Po dobu od 13. 2. 2020, tj. od podání návrhu na změnu osoby oprávněné, do 14. 11. 2023 tak nemohla plynout lhůta dle § 55 odst. 7 e. ř., neboť na straně oprávněné absentoval jakýkoliv subjekt. V návaznosti na uvedené tak lhůta rozhodná pro posouzení bezvýslednosti exekuce běžela toliko pouze od 16. 12. 2019 do 12. 2. 2020 a následně opětovně od 15. 11. 2023 do 25. 3. 2026. Zastavení exekuce tak bylo předčasné.

Exekuční soud proto uzavírá, že v dané věci nebyly dány podmínky pro zastavení exekuce podle § 55 odst. 7 zákona č. 120/2001 Sb., exekuční řád ve znění pozdějších předpisů, a tudíž **stát, potažmo podepsaný exekuční soud není povinen vyplatit soudnímu exekutorovi paušální náhradu nákladů, neboť tato mu nenáleží.**

III.

Nechť tedy odvolací soud rozhodne o změně napadeného rozhodnutí následovně:

Výrok III. usnesení soudního exekutora ze dne 25. 3. 2026, č.j. 176 EX 01770/19-58 se mění tak, že paušální náhrada nákladů exekuce soudnímu exekutorovi nenáleží.

Brno 24. června 2026

Mgr. Milan Jakubíček v. r.
předseda Městského soudu v Brně

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Šťastná.